

Андрій Павлишин

Національний університет «Львівська політехніка»

асистент (Україна)

andrii.m.pavlyshyn@lpnu.uaORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7127-2340>**Богдан Дороцький – активіст студентського руху і меценат української культури**

Анотація. Метою статті є з'ясування і систематизація фактів біографії випускника Львівської політехніки, активіста українського студентського руху, громадського діяча Богдана-Володимира Дороцького (1909–1945). **Методологія дослідження** ґрунтується на засадах об'єктивності, історизму, із застосуванням загальнонаукових методів аналізу, синтезу та узагальнення, а також порівняльному й біографічному методах. **Наукова новизна** статті полягає у тому, що на підставі критичного аналізу джерел і опублікованих матеріалів здійснено спробу опрацювання біографії випускника Львівської політехніки, активного члена українського студентського руху, громадського діяча Б. Дороцького на тлі трагічних подій 30–40-х рр. ХХ ст. До наукового обігу введено матеріали з рукописних джерел і періодики, що розкривають маловідомі факти з життя і діяльності Б. Дороцького.

Висновки. Б.-В. Дороцький – представник генерації українських діячів, які в умовах відсутності української державності у 1930–40-х рр. зосереджували свою працю на розвитку українського студентського руху та підтримці культури. На такий напрямок його зацікавленість мали істотний вплив як патріотичні традиції родини, так і навчання в українських гімназіях, участь в українському скаутському русі, а також переслідування родини польською владою. Під час навчання у Львівській політехніці активно працював у керівних органах студентських організацій: товариства «Основа», Союзу українських студентських організацій під Польщею, Товариства прихильників освіти, кооперативу «Студентський лихвар». Особливою місією Б. Дороцького була його участь у виданні друкованого органу СУСОП – «Студентського шляху», а також творів молодих поетів. Активна діяльність Б. Дороцького привертала увагу польських, радянських та німецьких органів безпеки. Кілька разів був арештований польською владою. Трагічно загинув у 1945 р. від рук членів польської націоналістичної організації.

Ключові слова: Богдан Дороцький, Львівська політехніка, Студентський шлях, Союзу українських студентських організацій під Польщею, студентський рух.

Постановка проблеми. Період 20–30 рр. ХХ ст. є однією із найскладніших сторінок української історії. Поразка Української революції 1917–1921 рр. мала трагічні наслідки для усіх українських земель, зокрема і Східної Галичини, що опинилися у складі Польської держави. Українці на своїх етнічних територіях були змушені відстоювати своє право на власну культуру, освіту, церкву. Активними учасниками цього процесу стала студентська молодь – нове покоління українських діячів, які активно включилися у захист і просування національної ідеї. Одним із найбільших осередків студентського життя цього періоду була Львівська політехніка, де попри різноманітні перешкоди навчалася значне число українців. Студентам цього навчального закладу за відносно короткий період часу вдалося створити власні організації, заснувати й видавати часописи, а також згуртувати довкола себе українських студентів з інших університетів і країн. Вивчення постатей цього середовища допомагає не лише краще дослідити історію Львівської політехніки, а й природу національно-визвольних змагань українців. Яскравим прикладом студентського середовища Львівської політехніки міжвоєнного періоду є малодосліджена постать Б. Дороцького.

Аналіз джерел та останніх досліджень. Життєвий шлях Богдана Дороцького, попри певну зацікавленість серед дослідників, досі не був об'єктом спеціального наукового дослідження. Одним з перших, хто систематизував інформацію про нього, був Маркіян Кульчицький, який опублікував у науково-популярній розвідці про Сокальську гімназію невеликий нарис «Доля Богдана Дороцького» [Кульчицький, 2001]. Ця стаття цінна передовсім тим, що написана на підставі матеріалів архіву і спогадів членів родини Дороцьких, які зараз недоступні для дослідників. Однак вона не позбавлена неточностей, а також відносно поверхнево висвітлює окремі періоди життя і діяльності Б. Дороцького. Іншим важливим дослідженням, що однак залишається у рукописі, був невеликий нарис «Генеалогія моєї родини» Ігоря Селівончука [Селівончук, 2003]. Він містить важливі дані родинного архіву, фотоматеріали та генеалогічне дерево родини Дороцьких. Невеликі інформаційні повідомлення

.....
про Б. Дороцького опубліковані також у довідкових виданнях, зокрема Енциклопедії Львова [Мороз, 2008] та мартирології української скаутської організації «Пласт» [Гривул, Мороз, Муравський, Окаринський, 2003]. З огляду на об'єктивні причини матеріали державних архівів (ДАЛО) і приватний архів родини Дороцьких на сьогодні залишаються не доступними для дослідників. Головними джерелом для написання цієї статті, отже, були спогади членів родини, зокрема Тараса Дороцького, опубліковані джерела і дослідження та матеріали тогочасної преси (газети «Діло» і «Львівські вісті», журнал «Студентський шлях»).

Мета статті. Стаття присвячена дослідженню життєвого шляху випускника Львівської політехніки, активіста українського студентського руху, громадського діяча Богдана-Володимира Дороцького (1909–1945). Завдання дослідження полягає в аналізі рукописних та опублікованих джерел з метою висвітлення фактів із життя та діяльності Б. Дороцького та створення на їхній підставі узагальнюючого біографічного нарису.

Виклад основного матеріалу. Богдан-Володимир Дороцький народився 27 січня 1909 р. у м. Нижанковичі Перемишльського повіту у сім'ї Михайла і Олени Дороцьких. Батько – М. Дороцький (1881–1953), уродженець с. Улюч, після закінчення теологічного факультету Львівського університету був висвячений у 1906 р. на священника [Жеплинський, 2008] і у цей час виконував обов'язки помічника пароха містечка Нижанковичі [Шематизм, 1909 : 275]. Матір – О. Тустанович – була донькою священника Петра Тустановича, який походив з Ялина, розташованого за 12 км на захід від Улюча [Кульчицький, 2001 : 445]. У родині плекали українські державотворчі традиції і культуру. У Дороцьких, дорогою в еміграцію, зупинялися члени уряду УНР; глава родини приятелював з відомим політиком і громадським діячем Михайлом Волошином (1877–1943). Окрім Богдана, у сім'ї Дороцьких було ще шестеро дітей: Надія (1907–1998), Мирон (1910–1941), Михайло (1912–1995), Євген (1915–1928) [Діло, 1928 : 4.], Володимир (1917–1945/1946), Олександр (1925–2019) [Селівончук, 2003: 4]. Початкову освіту Б. Дороцький здобув у школі с. Злоцьке на Лемківщині (гміна Мушина Малопольське воєводство), де у той час його батько був священником. Продовжив навчання у 1919 р. у Перемишльській гімназії з українською мовою навчання, де навчився наступних п'ять років [Канюк, Медицька, 2001 : 162]. Цей період у його житті був доволі не простим, бо на початку січня 1919 р. польська влада за активну проукраїнську діяльність на Лемківщині арештувала його батька і ув'язнила у концтаборі в Домб'є, поблизу Кракова [Horbal, 1997 : 116]. Під час навчання у Перемишлі був членом Пласту – шостого куреня імені полковника І. Богуна в Перемишлі [Гривул, Мороз, Муравський, Окаринський, 2003 : 40]. Упродовж 1925–1928 рр. завершив середню освіту у Сокальській державній гімназії, де здав екзамен зрілості [Селівончук, 2003 : 11]. Патріотичне виховання, події національно-визвольних змагань, арешт батька – усе це вплинуло на формування світогляду Богдана Дороцького.

У 1927 р. о. М. Дороцького переведено до с. Потелич біля Рави-Руської і з ним на нове місце переїхали й родина [Шематизм, 1928 : 252]. У 1928 р. Б. Дороцький вступив на сільськогосподарсько-лісовий факультет Львівської політехніки і розпочав свою активну роботу у різних студентських і освітніх організаціях. Зокрема, у 1929 р. Б. Дороцький сприяв створенню та очолив у Раві-Руській студентську секцію при повітовому осередку товариства «Просвіта» [Кульчицький, 2001 : 446]; брав участь у драматичному гуртку у Потеличі [Діло, 1929 (190) : 6].

Навчаючись у Львівській політехніці, Богдан Дороцький був активним членом українського студентського товариства «Основа», виконуючи обов'язки його економічного референта [Ковалюк, 2001 : 250]. Він також брав участь та був організатором різноманітних заходів, як наприклад, відзначення тридцятих роковин сецесії українських студентів із Львівського університету 1 грудня 1931 р. [Студентський шлях, 1932 (1) : 25], «краєвих» студентських конференцій і конгресів [Студентський шлях, 1932 (7–8) : 148]. 15 червня 1931 р. Б. Дороцького обрано членом правління Товариства прихильників освіти, заснованої у 1927 р. з ініціативи Наукового Товариства ім. Шевченка, організації для допомоги українським студентам [Діло, 1931 (133) : 4]. Товариство, зокрема, опікувалося Академічним домом у Львові, де мешкали студенти Львівської політехніки, і видавало позики потребуючим студентам. Також був членом управи кооперативу «Студентський лихвар» і підписав від його імені у 1931 р. відозову до українського студентства з закликом до тверезого способу життя [Діло, 1931 (250) : 3]. У 1932 р. Б. Дороцький виконував обов'язки секретаря Товариства прихильників освіти [Діло, 1932 (99) : 6]. Під час навчання у Львівській політехніці він також був членом Союзу українських студентських організацій під Польщею (СУСОП) і брав участь у виданні щомісячного журналу організації – «Студентського шляху». У номерах часопису зазначено, що Богдан Дороцький був його видавцем [Студентський шлях, 1931–1934]. Цікавим, однак не до кінця з'ясованим, залишається питання щодо іншої видавничої діяльності Б. Дороцького. Як видавець він вказаний, зокрема, у збірках «Сонети і строфи» (1933) авторства поета, члена Організації

українських націоналістів (ОУН) Богдана-Юрія Кравціва (1904–1975) [Кравців, 1933] та «Сім перстенів» (1934) Богдана-Ігоря Антонича (1909–1937) [Антонич, 1934], хоча відомо, що у цей період йому бракувало грошей навіть на одяг [Кульчицький, 2001 : 447]. Варто зазначити, що у цей же час активною видавничою діяльністю займався і батько Богдана – о. М. Дороцький, який впродовж 1928–1933 рр. видав п'ять власних книг [Жеплинський, 2008], а увесь прибуток від продажу однієї з них призначив на будівництво церкви св. Тройці у с. Потелич [Діло, 1933 (292) : 6]. Одну з найкращих характеристик періоду навчання Б. Дороцького у Львівській політехніці дав його колега з СУСОП і «Студентського шляху» – В.-М. Янів, який окреслив Богдана, як «одну з найбагатродніших, а одночасно найскромніших постатей тодішнього студентського життя» [Янів, 1983 : 210].

У 1933 р., за даними М. Кульчицького, Б. Дороцький завершив навчання і одержав диплом інженера лісового господарства [Кульчицький, 2001 : 446]. Проте, ймовірно, він не зміг закінчити навчання у Львівській політехніці у зв'язку із політичними переслідуваннями [Селівончук, 2003 : 11]. Активна суспільна та патріотична діяльність Богдана Дороцького не залишилася поза увагою польської поліції, котра підозрювала його у співпраці з ОУН. У кінці вересня 1933 р. у багатьох місцевостях на Львівщині з'явилися листівки ОУН із закликком до українців бойкотувати навчання у польських школах. Польська влада відреагувала масовими обшуками і арештами. У с. Потелич на початку жовтня поліція двічі проводила обшуки: у кооперативі «Єдність», читальні «Просвіта», товаристві «Сокіл», фабриці кахлів, а також у будинках родин Козаків, Мاستикашів і Дороцьких. Під час обшуку будинку о. М. Дороцького, 9 жовтня, арештували його сина – студента Б. Дороцького, тому, ймовірно, він не зміг завершити навчання у Львівській політехніці [Діло, 1933 (274) : 2].

Після повернення з арешту Б. Дороцький працював за фахом у лісництвах Волині і Поліссі [Канюк, Медицька, 2001 : 162]. Проте його переслідування не припинилися, а навпаки зросли: упродовж 1934–1939 рр. Дороцького неодноразово арештовували і утримували у львівських в'язницях «На Лонцького» та «Бригідки» [Діло, 1938 (78) : 5]. Востаннє його затримали у 1939 р. і він вийшов із в'язниці напередодні вступу до міста радянських військ [Кульчицький, 2001 : 446].

Перебуваючи вдома у Потеличі і передчуваючи репресії з боку радянської влади, Богдан вирішив виїхати до Німеччини. Перейшовши на окуповану німцями територію Польщі, він відвідав село Лубна, а звідти вирушив до Берліна, де у цей час перебували його знайомі, зокрема, В.-М. Янів та Б.-Ю. Кравців. Упродовж 1939–1941 рр., досконало володіючи німецькою мовою, Б. Дороцький продовжив навчання у Берліні, де отримав відповідний диплом, при чому заробляв на навчання працюючи поштарем. У 1940 р. Б. Дороцький одружився з фармацевтом Ольгою Копистянською (1909–1956). У подружжя народилося двоє дітей: старший син Георгій (Юрій) (1941–2020) та молодший, який помер немовлям [Селівончук, 2003 : 11].

Передчуття Б. Дороцького підтвердилися: зайнявши Львів радянські органи безпеки отримали у своє розпорядження матеріали польської поліції, з яких випливало, що він був референтом Рава-Руської управи ОУН. 21 грудня 1940 р. арештовано брата Богдана – Мирона Дороцького – під приводом його керівництва рава-руським повітовим проводом ОУН [Львівські вісті, 1941 (24) : 3]. 24 квітня 1941 р. Військовий трибунал Шостої армії Київського військового округу за статтями 54–10, 54–2 КК УРСР засудив Мирона Дороцького до найвищої міри покарання – розстрілу [Селівончук, 2003 : 11]. Натомість 20 травня 1941 р., на підставі рішення оперативної трійки Львівської області, о. М. Дороцького, його дружину Олену, а також сина Михайла, невістку Катеринау (1914–1982), онука Богдана (1940 р. н.), сина Олександра, вислали на спецпоселення у с. Парабель Томської області РРФСР, а у травні 1944 р. вже реабілітованих переселили у Воронежську область [Селівончук, 2003 : 10]. У грудні 1945 р. о. М. Дороцький разом із родиною повернулися до Потелича [Прах, 2015 : XIV]. Питання правдивості даних польської поліції та радянських спецслужб про участі Б. Дороцького і його брата в лавах ОУН потребує більш ґрунтовного дослідження, оскільки такі факти не змогли підтвердити члени родини. З іншого боку, у період навчання Б. Дороцького на сільськогосподарсько-лісовому факультеті Львівської політехніки (1928–1933) тут навчався пізніший голова проводу ОУН-Б Степан Бандера (1909–1959), який також був активним учасником товариства «Основа» й Товариства прихильників освіти і, ймовірно, вони були знайомі [Посівнич, 2008 : 18, 34]. Варто також додати, що за даними М. Кульчицького, у 1941 р., після зайняття Львова німецькими військами, таємна державна політична поліція Гестапо розшукувала Б. Дороцького, проте жодної інформації про його місце перебування не отримала [Кульчицький, 2001 : 447–448].

У 1941 р. Б. Дороцький повернувся з Німеччини і у травні цього ж року влаштувався на роботу у Балигородське лісництво. Після того, як радянські війська у другій половині 1944 р. зайняли територію Польщі, разом з дружиною і сином переїхав до її родичів у с. Лубна. Завершення Другої світової війни для українців Лемківщини і Надсяння було особливо трагічним періодом, коли на цих територіях активізувала свою діяльність Армія Крайова і інші

польські націоналістичні збройні організації вороже налаштовані щодо українців. Жертвою таких організацій 5–7 березня 1945 р. стало с. Лубна, куди переселилася сім'я Дороцьких. За даними радянських органів безпеки, 5 березня близько п'ятої години ранку у село увірвалися вісім озброєних автоматом і гвинтівками вояків у польській військовій формі, які затримали шістьох місцевих мешканців, зокрема Богдана Дороцького. Як зазначали очевидці подій, напад був несподіваним і українське населення не встигло сховатися. Дороцького знайшли у stodoli будинку місцевого священника [Васильовський, 1986 : 488]. Затриманих чоловіків побили і до вечора утримували у підвалі, а з настанням темряви, зв'язавши руки, втопили у річці Сян [Сливка, 1996 : 480]. За іншими даними ці події відбулися 6 березня 1945 р. [Кульчицький, 2001 : 445]. 7 березня с. Лубна була змушена покинути, залишаючи усе майно, дружина Б. Дороцького із чотирьохрічним сином: на село напав польський відділ чисельністю близько 150 осіб, який, розстрілюючи місцеве українське населення, почав грабувати село [Сливка, 1996 : 480].

Висновки. Богдан-Володимир Дороцький був яскравим представником нового покоління українських діячів, які продовжували традиції визвольних змагань 1917–1921 рр., реалізуючи свою місію на ниві студентського життя та культури. На його формування, як особистості, вплинули багаті патріотичні і культурні традиції родини, навчання в українських гімназіях, участь у «Пласті», переслідування батька польською владою. Під час навчання у Львівській політехніці він був активним членом студентської громади, зокрема, виконував обов'язки економічного референта українського студентського товариства «Основа», був членом Союзу українських студентських організацій під Польщею, членом правління Товариства прихильників освіти, членом управи кооперативу «Студентський лихвар». Богдан Дороцький брав участь у виданні друкованого органу СУСОП – «Студентського шляху», а також творив молодих літераторів. Активна проукраїнська діяльність Б. Дороцького не залишилася поза увагою польської влади і спричинилася до його арештів, а в кінцевому результаті – до фізичного знищення членами польської націоналістичної організації. Симптоматично, що він зазнав переслідування і від радянської влади, котра репресувала членів його родини, зокрема засудила до розстрілу брата Мирона.

Подяка. Висловлюю щире вдячність працівникам бібліотек за сприяння у підготовці статті, а також членам редколегії журналу за консультації, надані під час підготовки статті до друку.

Фінансування. Автор не отримав фінансової підтримки для дослідження, авторства та / або публікації цієї статті.

Джерела та література:

- Horbal, V.** (1997). *Działalność polityczna Łemków na Łemkowszczyźnie 1918–1921*. Wrocław: Arboretum. 187 s.
- Антонич, Б. І.** (1934). *Три перстені*. Львів: Накладом Б. Дороцького, 80 с.
- Біографія Михайла Дороцького.** Режим доступу: <http://dds.edu.ua/ua/component/abook/author/29--.html> (дата звернення: 19.02.2021).
- Васильовський, Ф.** (1986). Українське село Лубна і його трагедія. Ред. М. Семчишин, *Ярославщина і Засяння 1031–1947* (сс. 481–490). Нью-Йорк – Париж – Сідней – Торонто: Регіональне об'єднання ЯРОКЗА, 797 с.
- Гривул, Т., Мороз, В., Муравський, В., & Окаринський, В.** (2003). *Матеріали до пластового мартиролога*. Львів [б.в.]. 120 с.
- Діло** [газета], 1928, 1929, 1931, 1932, 1933.
- Жеплинський, Б.** (2008). Дороцький Михайло. Ред. І. Дзюба, А. Жуковський, М. Железняк, *Енциклопедія Сучасної України: електронна версія*. Київ: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України. Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=21013 (дата звернення: 19.02.2021).
- Канюк, Й., & Медицька, В.** (2001). Біографічні довідки. Гімназисти 1906–1939 рр. Ред. О. Романів. *Сокальська гімназія: пропам'ятна книга* (сс. 158–175). Львів – Сокаль: [б.в.]. 504 с.
- Ковалюк, Р.** (2001). *Український студентський рух на західних землях ХІХ–ХХ ст.* Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. 420 с.
- Кравців, Б.** (1933). *Сонети і строфи*. Львів: Накладом Б. Дороцького. 38 с.
- Кульчицький, М.** (2001). Доля Богдана Дороцького. Ред. О. Романів. *Сокальська гімназія: пропам'ятна книга* (сс. 445–448). Львів – Сокаль: [б.в.]. 504 с.
- Львівські вісті** [газета], 1941.
- Мороз, В.** (2008). Дороцький Богдан. Ред. А. Козицький, *Енциклопедія Львова* (с. 137). Львів: Літопис. 608 с.

- Посівнич, М.** (2008). *Степан Бандера – життя, присвячене свободі*. Торонто – Львів: Літопис УПА. 112 с.
- Прах, Б.** (2015). *Духовенство Перемиської єпархії та Апостольської адміністрації Лемківщини: у 2-х томах. Том 1: Біографічні нариси (1939 – 1989)*. Львів: Видавництво УКУ. LXXXVI + 722 с.
- Селівончук, І.** (2003). *Генеалогія моєї родини. Конкурсна робота міжнародного конкурсу «Мій рідний край»* [рук., приватний архів родини Селівончук]. 25 с.
- Сливка, Ю.** (відп. ред.). (1996). *Депортації. Західні землі України кінця 30-х – початку 50-х рр. Документи, матеріали, спогади у трьох томах (Т. 1)*. Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. 480 с.
- Студентський шлях** [журнал], 1931, 1932.
- Шематизм греко-католицького духовенства злучених єпархій Перемиської, Самбірської і Сяницької на рік Божий 1928**. Перемишль: Гр. кат. капітула. 420 с.
- Шематизмъ всего клира греко-католического епархий соединенных Перемыской, Самборской и Сяноцкой на рокъ водъ рожд. Хр. 1909**. Перемишль: Гр. кат. капітула. 535 с.
- Янів, В.** (1983). *Студії та матеріали до новішої української історії*. Мюнхен: Український вільний університет. 343 с.

Андрей Павлишин

Национальный университет «Львовская политехника»
ассистент (Украина)

Богдан Дороцкий – активист студенческого движения и меценат украинской культуры

Аннотация. Целью статьи является изучение и систематизация фактов биографии выпускника Львовской политехники, активиста украинского студенческого движения, общественного деятеля Богдана-Владимира Дороцкого (1909–1945). **Методология исследования** основана на принципах объективности, историзма, с применением общенаучных методов анализа, синтеза и обобщения, а также на сравнительном и биографическом методах. **Научная новизна** статьи заключается в том, что на основании критического анализа источников и опубликованных материалов предпринята попытка воссоздания на фоне трагических событий 30–40 гг. XX в. биографии выпускника Львовской политехники, активного члена украинского студенческого движения, общественного деятеля Б. Дороцкого. В научный оборот введены материалы из рукописных источников и периодику, раскрывающие малоизвестные факты из жизни и деятельности Б. Дороцкого. **Выводы.** Богдан-Владимир Дороцкий – представитель поколения украинских деятелей, которые в условиях отсутствия украинской государственности в 30–40 гг. XX в. сосредоточили свою деятельность на развитие украинского студенческого движения и поддержку культуры. На такое направление его деятельности оказали существенное влияние как патриотические традиции семьи, так и обучение в украинских гимназиях, участие в украинском скаутском движении, а также преследования семьи польскими властями. Во время учебы во Львовской политехнике активно работал в руководящих органах студенческих организаций: общества «Основа», Союза украинских студенческих организаций под Польшей, Общества сторонников образования, кооператива «Студенческий ростовщик». Особой миссией Б. Дороцкого было его участие в издании печатного органа СУСОП - «Студенческого пути», а также произведений молодых поэтов. Активная деятельность Б. Дороцкого привлекала внимание польских, советских и немецких органов безопасности. Несколько раз он был арестован польскими властями. Трагически погиб в 1945 г. от рук членов польской националистической организации.

Ключевые слова: Богдан Дороцкий, Львовская политехника, Студенческий путь, Союз украинских студенческих организаций под Польшей, студенческое движение.

Andrii M. Pavlyshyn

Lviv Polytechnic National University
Assistant (Ukraine)

Bohdan Dorotskyi – the Student Movement Activist and a Patron of Ukrainian Culture

Abstract. The purpose of the article is to clarify and systematize the facts of the life of a graduate of Lviv Polytechnic, activist of the Ukrainian student movement, public figure Bohdan-Volodymyr Dorotsky (1909 – 1945). **The research methodology** is based on the principles of objectivity, historicism, using general scientific methods of analysis, synthesis and generalization, as

well as comparative and biographical methods. **The scientific novelty** of the article is to make an attempt to study the biography of a graduate of Lviv Polytechnic, an active member of the Ukrainian student movement, public figure Bohdan Dorotsky against the tragic events of 30 – 40 years of the twentieth century on the basis of a critical analysis of sources and published materials. Materials from manuscript sources and periodicals revealing little-known facts from the life and work of Bohdan Dorotskiy have been introduced into the scientific circulation. **Conclusions.** Bohdan-Volodymyr Dorotskiy is a representative of the generation of Ukrainian figures who, in the absence of Ukrainian statehood in the 1930s and 1940s, focused their work on the development of the Ukrainian student movement and the support of culture. Both patriotic traditions of the family and studies in Ukrainian gymnasiums, participation in the Ukrainian scout movement, as well as persecution of the family by the Polish authorities had a significant influence on this area of his interests. While studying at Lviv Polytechnic, he actively worked in the governing bodies of student organizations: the student society "Osnova", the Union of Ukrainian student organizations in Poland, the Society of friends of education, the cooperative "Student Usurer". A special mission of Bohdan Dorotsky was his participation in the publication of the official magazine UUSOP - "Student Way", as well as books of young poets. Bohdan Dorotsky's active work attracted the attention of Polish, Soviet and German security agencies. He was arrested several times by the Polish authorities. Tragically died in 1945 having been killed by members of the Polish nationalist organization.

Key words: Bohdan Dorotsky, Lviv Polytechnic, Student Way, Union of Ukrainian Student Organizations in Poland, student movement.

References:

- Antonych, B.-I.** (1934). *Try persteni [Three Rings]*. Lviv: Nakladom B. Dorotskoho. [in Ukrainian].
- Biohrafiiia Mykhaila Dorotskoho** [Biography of Mykhailo Dorotsky]. Retrieved from: <http://dds.edu.ua/ua/component/abook/author/29--.html>. [in Ukrainian].
- Dilo** [newspaper], 1928, 1929, 1931, 1932, 1933.
- Horbal, B.** (1997). *Działalność polityczna Łemków na Łemkowszczyźnie 1918 – 1921*. Wrocław: Arboretum. [in Polish].
- Hryvul, T., Moroz, V., Muravskiy, V., & Okarynskiy, V.** (2003). *Materialy do plastovoho martyroloha [Materials to the Plast martyrology]*. Lviv [NM]. [in Ukrainian].
- Kaniuk, Y., & Medytska, V.** (2001). *Biohrafichni dovidky. Himnazysty 1906 – 1939 rr.* [Biographical references. Gymnasium students] Red. O. Romaniv. *Sokalska himnaziia: propamiatna knyha* (pp. 158–175). Lviv – Sokal: [NM]. [in Ukrainian].
- Kovaliuk, R.** (2001). *Ukrainskyi studentskyi rukh na zakhidnykh zemliakh XIX – XX st.* [Ukrainian student movement in the western lands in the XIX – XX c.]. Lviv: Instytut ukrainoznavstva im. I. Kryp'iakevycha NAN Ukrainy. [in Ukrainian].
- Kravtsiv, B.** (1933). *Sonety i strofy [Sonnets and stanzas]*. Lviv: Nakladom B. Dorotskoho. [in Ukrainian].
- Kulchytskyi, M.** (2001). *Dolia Bohdana Dorotskoho [The fate of Bohdan Dorotsky]*. Red. O. Romaniv. *Sokalska himnaziia: propamiatna knyha* (pp. 445–448). Lviv – Sokal: [NM]. [in Ukrainian].
- Lvivski visti** [newspaper], 1941.
- Moroz, V.** (2008). *Dorotskyi Bohdan*. Red. A. Kozytskyi, *Entsyklopediia Lvova* (p. 137). Lviv: Litopys. [in Ukrainian].
- Posivnych, M.** (2008). *Stepan Bandera – zhyttia, prysviachene svobodi [Stepan Bandera – a life dedicated to freedom]*. Toronto – Lviv: Litopys UPA. [in Ukrainian].
- Prakh, B.** (2015). *Dukhovenstvo Peremyskoi yeparkhii ta Apostolskoi administratsii Lemkivshchyny: u 2-kh tomakh. Tom 1: Biohrafichni narysy (1939 – 1989) [The Clergy of the Peremysl Eparchy and the Apostolic Administration of Lemkivshchyna. Vol. 1: Biographical studies (1939 – 1989)]*. Lviv: Vydavnytstvo UKU. – [in Ukrainian].
- Shematyzm hreko-katolytskoho dukhovenstva zluchenykh eparkhii Peremyskoi, Sambirskoi i Sianitskoi na rik Bozhyi 1928. Peremysl: Hr. kat. kapitula. [in Ukrainian].**
- Shematyzm vseho klyra hreko-katolycheskoho eparkhii soiedynenykh Peremyskoi, Samborskoi y Sianotskoi na rok vod rozhd. Khr. 1909. Peremysl: Hr. kat. kapitula. [in Ukrainian].**
- Slyvka, Yu.** (Ed.). (1996). *Deportatsii. Zakhidni zemli Ukrainy kintsia 30-kh – pochatku 50-kh rr. Dokumenty, materialy, spohady u trokh tomakh [Deportations. Western Ukraine at the end of the 1930s – 1950s. Documents and memoirs in 3 volumes. Vol. 1.]*. Lviv: Instytut ukrainoznavstva im. I. Kryp'iakevycha NAN Ukrainy. [in Ukrainian].
- Studentskyi shliakh** [newspaper], 1931, 1932.
- Vasylovskiy, Ph.** (1986). *Ukrainske selo Lubna i yoho trahediia [The Ukrainian village of Lubna and its tragedy]*. Red. M. Semchyshyn, *Yaroslavshchyna i Zasiannia 1031-1947* (pp. 481–490). New York – Paris – Sydney – Toronto: Rehionalne ob'iednannia YaROKZA. [in Ukrainian].

Yaniv, V. (1983). *Studii ta materiialy do novishoi ukrainskoi istorii* [Studies and materials on recent Ukrainian history]. Munich: Ukrainskyi vilnyi universytet. [in Ukrainian].

Zheplynskyi, B. (2008). Dorotskyi Mykhailo. Red. I. Dziuba, A. Zhukovskyi, M. Zhelezniak, *Entsyklopediia Suchasnoi Ukrainy: elektronna versiiia*. Kyiv: Instytut entsyklopedychnykh doslidzhen NAN Ukrainy. Retrieved from: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=21013 [in Ukrainian].

Статтю надіслано до редколегії 06.02.2021 р.
Статтю рекомендовано до друку 13.03.2021 р.